

70.

Narřízení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních a práv

a od nejvyššího úřadu policejního dne 3. dubna r. 1855,

pro všechny země korunní, vyjímajíc Hranici vojenskou,

jímžto se určitěji ustanovuje hodina policejní.

(V Zák. říš. č. XVIII., vyd. a roz. dne 11. března r. 1855, č. 62.)

Poněvadž ustanovení posavadní o hodině policejní příčinu dalo k pochybnostem mnohonásobným a k nestejnému řízení v příčině toho, vidí se ministerium záležitostí vnitřních, po usnešení s ministerium práv a s nejvyšším úřadem policejním, naříditi, dle nejvyššího rozhodnutí od 4. května r. 1853 takto:

§. 1. Veškeří hostincové a šenkovny, též i kavárny, mají se v určitou hodinu noční zavřítí, a po této hodině nemá se dopouštětí, ani aby tam hosté přicházeli, ani aby tam déle zůstávali.

Záповeď tato nevztahuje se však na pocestné a na vozky, kteří přicházejí neb přijíždějí do hospod.

Hodinu tuto (hodinu policejní) ustanoviti má správce zemský, prohlížeje k okolnostem země a místa.

Má však také toho vůli, ponechati úřadům pod ním postaveným, by hodinu tu v té neb oné části země aneb v tom neb onom místě ustanovili.

§. 2. Ze příčin zvláštních může císařský úřad policejní, tu kde jest zřízen, v jiných pak místech císařský úřad okresní (úřad služnovský, komisařství distriktní), a jestli kde správa politická na místě císařského úřadu okresního svěřena magistrátu komunálnímu, magistrát tento povoliti, aby hostincové, šenkovny neb kavárny zůstaly i přes hodinu policejní otevřeny.

Dovolení takové může se však vůbec dáti jen v každé případnosti zvláště pro tu neb onu noc, a jen za zvláštními příčinami pro jistou určitou dobu.

Za dovolení tato zapraviti se má k ruce kasy obecní pro potřeby chudých jistá taxa, a správce zemský zvláštním nařízením vyměří, mnoholi má činiti.

§. 3. Jestližeby hostinec některý neb šenkovna, anebo kavárna přes hodinu policejní, vůbec ustanovenou nebo dle §. 2. prodlouženou, zůstaly otevřeny anebo byly-by sice po hodině této zavřeny, dopustiloliby se ale nicméně, aby tam hosté přicházeli nebo tam déle zůstávali, pokutován budiž majitel hostince a šenkovny neb kavárny dle nařízení císařského, daného dne 20. dubna r. 1854 (Zákonníka říšského č. 96.) a v kralovství Lombardsko-Benátském dle nařízení, daného dne 25. dubna r. 1854 (Zákonníka říšského č. 102.).